

’Απόκομμα ’Εφημερίδος

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

’Ημερομηνία - 5 ΝΟΕ. 1996

«Διακριτική» η παρουσία μας στις Βρυξέλλες

Ένα συμπόσιο και μια παράσταση για το μύθο της Ελένης στη βελγική πρωτεύουσα

Ένα συμπόσιο με ελληνικά χαρακτηριστικά (θέμα του «Ο μύθος της Ελένης στην ευρωπαϊκή σκέψη και δημιουργία») και μια ελληνική θεατρική παράσταση (της Αιμιλίας Υψηλάντη που παρουσίασε το έργο «Στο όνομα της Ελένης»), όταν συμβαίνουν σε μια πόλη του εξωτερι-

Του απεσταλμένου μας
στις ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ
ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

κού (στις πολυεθνικές Βρυξέλλες), στόχο έχουν την προβολή και την προώθηση του ελληνικού πολιτισμού.

Αυτή ήταν ασφαλώς και η πρόθεση των ανθρώπων που βρέθηκαν από τις 28 έως τις 30 Οκτωβρίου στις Βρυξέλλες για να ενδυναμώσουν την ασθενική φωνή της χώρας μας σε μια πόλη, ανοιχτή σε παρόμοιες πρωτοβουλίες: του ευρωβουλευτή Στέλιου Αργυρού, των Ελλήνων εισηγητών του συνεδρίου (Κ. Γεωργουσόπουλου, Μ. Μερακλή, Α. Ποταμιάνου, Γ. Πατρομανωλάκη, Μ. Θωμαδάκη, Ι. Παπαδοπούλου, Μ. Οικονόμου, Π.

Μαυρομούστακου, Β. Κοντογιάννη, Β. Αλεξάκη), των συντελεστών της παράστασης (του σκηνοθέτη Βασίλη Αναστασίου, ηθοποιών και μουσικών), καθώς και του δραστήριου καθηγητή του Πανεπιστημίου των

Η Αιμιλία Υψηλάντη, πρωταγωνίστρια στο έργο «Στο όνομα της Ελένης» που παρουσίασε η καλλιτεχνική εταιρεία «Αργώ» στις Βρυξέλλες. Η παράσταση, δόθηκε στο πλαίσιο του συμποσίου, παρουσιάζοντας τον μύθο της Ελένης με βάση τις τραγωδίες του Ευριπίδη αλλά και κείμενα του Ομήρου, του Γοργία και νεότερων Ελλήνων ποιητών.

Βολή του και την απεργία στις συγκοινωνίες της πόλης) και από το βαθμό επιτυχίας της παράστασης (μπορεί το Κρατικό Θέατρο των Βρυξελλών να γέμισε, ελάχιστα ήσαν όμως οι Βέλγοι θεατές), τέτοιου είδους εκδηλώσεις προσφέρουν έδαφος για να δούμε από την αρχή τον τρόπο με τον οποίο προβάλλεται το ελληνικό πολιτιστικό προϊόν στο εξωτερικό. Χωρίς να ξεχνά κανείς τις αυτονόητες θετικές παραμέτρους μιας ελληνικής παρουσίας εκτός συνόρων, θα πρέπει να τονιστεί ότι το χάσμα που μας χωρίζει από άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όσον αφορά το πώς προωθούμε τον πολιτισμό μας προς τα έξω, εξακολουθεί να είναι μεγάλο. Και είναι μεγάλο γιατί **απουσιάζει** ένας κεντρικός σχεδιασμός από ανθρώπους με γνώση των όρων του παιχνιδιού, **αγνωούμε** βασικούς κανόνες του πολιτιστικού μανάτζμεντ, **μας λείπουν** τα ερείσματα στις τοπικές κοινωνίες και στους εκφραστές τους (εκδότες, ΜΜΕ, κ.ά.). Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, η μακροπρόθεσμη απόδοση ανάλογων πολιτιστικών πρωτοβουλιών θα είναι εκ των πραγμάτων περιορισμένη.

Βρυξελλών Λάμπρου Κουλουμπαρίτη.

Ανεξάρτητα από το πόσοι άνθρωποι παρακολούθησαν τις εργασίες του συμποσίου (και ήταν αρκετοί, αν λάβουμε υπόψη την ανύπαρκτη προ-